

יוצא לאור ע"י - יגדיל תורה - מבצע תורה

קובץ לימוד נ' אב

כולל:

ענינים קצרים מבעל ההילולא • התמסרותו של בעל
ההילולא ללימוד והרבצת התורה • פרק משניות

383 Kingston Ave. Room 188 | 347-223-5943 | YagdilT@gmail.com | www.YagdilTorah.org

העתקת הדברים היא ברשות מיוחדת מהוצאת ספרים קה"ת

לקט ענינים קצרים מתורת בעל ההילולא

טעם ב' השיני"ן שבישכר

שמעתי מאמו"ר ז"ל בביאור טעם ב' השיני"ן שבישכר – שענינו של ישכר הוא תורה, וכיון שבתורה יש גליא דתורה ונסתר דתורה, לכן נרמז הדבר בשמו ישכר, שנכתב בב' שיני"ן. ועל פי זה, צריכים לבטא "ישכר" בשי"ן אחד – כי, השי"ן השני שהוא כנגד נסתר דתורה, צריך להיות באופן נסתר, שלא יתגלה בהקרי.

(התוועדיות תשי"ב ח"ד ע' 156 - הנחה בלתי מוגה)

כשר – ראשי תיבות: כמוצא שלל רב
אודות נוסח הברכה שרגילים בני"י לברך איש את רעהו בקשר לחג הפסח - "חג כשר ושמח" – מבאר אמו"ר "כשר – ר"ת: כמוצא שלל רב".

והענין בזה – בקשר להמדובר לעיל [בשיחה]:

כאשר ילד יהודי מדייק ונזהר באכילת דבר כשר בלבד, כלומר, שאינו סומך שמסתמא כשר הדבר, אלא שואל ומברר על כל דבר מאכל אם הוא אמנם כשר, ועד"ז בנוגע לכללות הנהגתו, שלפני שנגש לעשות דבר מה, חושב ושואל ומברר תחילה האם זו היא הנהגה כשרה, הנהגה המתאימה ל"חייל" של "צבאות השם", או שזוהי הנהגה שאינה מתאימה עבורו, הנהגה שגורמת לידי חילול השם ח"ו, ובמילא, אינה הנהגה כשרה – עליו לדעת שתוכנה של פעולה זו אינה רק העובדה שהצליח להתאפק מאכילת סוכריה בלתי כשרה (ודוגמתו בנוגע לפעולה בלתי כשרה), אלא יתירה מזה – "כמוצא שלל רב"!
משל למה הדבר דומה – לנצחון במלחמה גדולה, שאז זוכים ל"שלל רב"!

והדיוק בזה – "כמוצא שלל רב" – באופן של מציאה, היינו, שאינו זקוק ליגיעה של מלחמה גשמית, כי בגשמיות – "מוצא שלל רב", וכל זה – ע"י המלחמה הרוחנית, שעומד בנסיון שלא לשמוע לדבריו של ה"יצר", "מלך זקן וכסיל", ומתנהג באופן המתאים ל"צבאות השם", ופועל גם על אחרים שיתנהגו כן.

(התוועדיות תשמ"ה ח"ג ע' 1786 – הנחה בלתי מוגה. וראה גם ספר השיחות תשמ"ט ח"ב ע' 455)

"כשר" הוא ר"ת כמוצא שלל רב, ודוגמתו בנוגע לפרנסה כשרה – שההתעסקות בפרנסה היא בבחינת "כמוצא שלל רב", כי, בעצם הי' צ"ל "תורתו אומנתו", והזמן שעוסק בפרנסה הוא בבחינת "גזילה" מנפש האלקית, והכוונה בזה – שעיי"ז יבררו גם עניני העולם ויעלום לקדושה, שעיי"ז נעשה העילוי ד"כמוצא שלל רב", ש"שלל" הוא מענינים בלתי רצויים שנתהפכו לקדושה, ולא רק "שלל" סתם, אלא "שלל רב", ובאופן של מציאה ("כמוצא שלל רב"), ועד להמציאה הכי עיקרית –

כל חיותו של אמו"ר היתה –
לימוד התורה באופן ד"לאפשא לה"

דבר העורך

לקראת כ-77 מנחם אב ה'תש"ע, יום ההילולא של הרה"ג והרה"ח כו' המקובל מוהר"ר לוי יצחק ז"ל שניאורסאהן, אביו של רבינו, הננו מוציאים לאור לקט תורות קצרים וקלים מתורת בעל ההילולא.

כיון שביום זה תורתו ועבודתו אשר עבד בה בהיותו בחיים חיותו בעלמא דין מאירים, על כולנו מוטל ללמוד מדרכיו בקודש. על כן ליקטנו בזאת כמה שיחות קודש אודות התמסרותו של בעל ההילולא ללימוד ודיוק, הרבצת וכתבת דברי תורה.

ויה"ר שהדברים אכן יפעלו את פעולתם, ונתחזק כולנו בשמירת זמני הלימוד, ובהוספה.

כמו"כ צירפנו פרק אחד משניות - אותיות נשמה, המתחיל באחד מאותיות של שמו, על מנת ללמוד ביום ה'ארצי"ט' [ע"פ הוראת רבינו בקשר עם יום ההילולא של שאר הנשיאים (חוץ מאדמו"ר הריי"ץ)].

בברכת חסידים,
מכון יגדיל תורה

לקט משיחות כ"ק אדמו"ר על התמסרותו של בעל ההילולא ללימוד והרבצת התורה

כל חיותו – בלימוד התורה

כל חיותו של אמו"ר היתה – לימוד התורה באופן ד"לאפשא לה", ובמיוחד – בפנימיות התורה, באופן של "יתפרנסון", ע"פ תורת חסידות חב"ד.

(התוועדיות תשמ"ו ח"א ע' 68 – הנחה בלתי מוגה)

שייכותו לתורה

לשם "לוי יצחק" יש שייכות מיוחדת לתורה: ענינו של (שבט) לוי הוא "לשאת את ארון ברית ה'", "יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל" – תורה, על דרך זה (לשם) יצחק יש שייכות מיוחדת (למתן) תורה, כידוע בענין ג' הרגלים ש"שבועות כנגד יצחק – שתקיעת שופר של מתן תורה הי' בשופר מאילו של יצחק".

(תרגום חפשי מלקו"ש חכ"ט ע' 269)

בקיאות מופלגה

ברור שספר עץ חיים לא הי' ברשותו בהיותו במאסר, השלטונות הרי לא איפשרו להעביר אפילו ספרים אחרים, על אחת כמה וכמה ספר פפורמט גדול – ואעפ"כ בהערותיו הוא ציין לספר עץ חיים, כנראה,

מתוך הזכרון בלבד, וציוניו אכן מתאימים למקור.

(תרגום חפשי משיחות קודש תשכ"ה ח"ב ע' 349 – הנחה בלתי מוגה)

הערותיו בגליונות הספרים

כשהוגלה אאמו"ר למקום גלותו, לארץ גזירה, על כך שעסק בחיזוק היהדות, נשלח לשם ברכבת של אסירים ("עטאפ"), והורשה לקחת אתו רק דברים הכרחיים ביותר, אבל לא ספרים. גם כשהגיע למקום גלותו, לא הי' ניתן להשיג ספרים, שכן לא היו שם יהודים.

כאשר אמי נסעה אליו, להיות אתו שם, הביאה לו ספרים אחדים, ביניהם ספר הזוהר, ואאמו"ר כתב הגהות והערות על גליונות הספרים (עם דיו שיצרה אמי במו ידי, כמסופר במקום אחר), כתוצאה מכך הי' מוכרח לכתוב בצמצום גדול, וכמו כן, כשהעתיק משאר ספרים, הי' מוכרח להסתמך על זכרונו, שהרי לא היתה אפשרות ללכת לספרי' ולעיין שם בספרים, כפי שנהוג כיום.

כמה מאותם ספרים (ביניהם – ספר הזוהר) הגיעו לכאן בסופו של דבר, באופן שלמעלה מן הטבע, וכך נדפסו הגהות אלו ויצאו לאור עולם...

(שיחות קודש תשכ"ט ח"ב ע' 372 – בלתי מוגה)

תורה של יסורים

להעיר על דבר פלא – שספריו הנדפסים של אאמו"ר הם (בעיקר) מהמכתבים שכתב בהיותו בגלות, שדוקא הם נתפרסמו לרבים (בהשגחה פרטית), ואילו רוב הכתבים (אלפי

גליונות!) שכתב בשבתו על כסא הרבנות בעירו, לא הגיעו לידינו (לעת עתה).

(ספר השיחות תש"נ ח"ב ע' 621 הערה 51.)

רמזים וסודות התורה גם לאנשים פשוטים הגהת אאמו"ר ז"ל [היתה] שגם בלימוד "עין יעקב" לאנשים פשוטים הי' מבאר רמזים וסודות התורה (כדרכו בקודש), וגם באופן שהי' מוכן לאנשים פשוטים.

(ספר השיחות תנש"א ח"א ע' 317 הערה 131)

מסירות נפש לחינוך ילדי ישראל

ידוע שאאמו"ר ז"ל מסר נפשו בעיקר עבור חינוך ילדי ישראל (תינוקות של בית רבן), כולל גם חינוך המבוגרים שהיו "ילדים" (תינוקות) ביהדות, בגלל הרדיפות שהיו

.....
גם לאחרי ששלחוהו

לגלות המשיך לעסוק ..

בהפצת תורה ויהדות בין

יהודים שבסביבה היא
.....

במדינה היא בשנים ההם, ועד שגם לאחרי ששלחוהו לגלות המשיך לעסוק (במדה האפשרית) בהפצת תורה ויהדות בין היהודים שבסביבה היא (פנה נדחת במדינה קומוניסטית), שהיו "תינוקות" ביהדות, כמובן וגם פשוט.

(התוועדות תשמ"ט ח"ד ע' 180 – הנחה בלתי מוגה)

חינך כך אנשי ונשי הקהלה

...אאמו"ר שימש כרב בעיר גדולה ומרכזית

עבור כו"כ ערים שהיו בסביבותי, שכללות ענין הרבנות הוא – לחנך את כל אנשי ונשי הקהלה לדעת את המעשה אשר יעשון ואלה אשר לא תיעשינה, שזהו כללות ענין החינוך,

זאת אומרת: שלא להמתין עד שאנשי הקהלה יעברו ח"ו על ענין מסויים או שיחסירו איזה פרט בעבודתם, ואז יבואו ויאמרו להם "מוסר" – אלא בדוגמת הנהגתם של הרבנים הכי גדולים שבישראל, שהם ה"סנהדרין", כבמואר באל"י רבה (פי"א) שהסנהדרין היו "קושרין חבלים של ברזל במתניהם כו' וחוזרין בכל עירות ישראל כו'", כדי להורות לבנ"י את המעשה אשר יעשון.

ומובן גדול היגיעה והמאמץ שבדבר – עד כדי כך שהיו צריכים לקשור את לבושיהם בחבלים של ברזל שלא יקרעו מרוב מאמץ הדרך, מפני ההרים והגבעות והסלעים וכיו"ב.

(התוועדות תשמ"ב ח"ד ע' 2018 – הנחה בלתי מוגה)

מנהיג ברוסי' לאחר יציאת כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

... אאמו"ר מסר נפשו על הפצת המעיינות במדינה היא, ולאחר יציאת כ"ק מו"ח אדמו"ר ממדינה היא נשאר הוא – נכדם היחידי של אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי והצ"צ – המנהיג במדינה היא, ולכן פנו אליו גם בעניני הדרכה וכו' וכו', ובגלל פעולותיו בהפצת התורה והמעיינות נאסר והוגלה ונסתלק במקום גלותו כו'.

(ספר השיחות תשמ"ח ח"ב ע' 558)

הרמז בהד' כוסות של חירות

והעיקר... הוא כדי לזכותינו אח"ז לקבלת אור התורה שהיא התכלית דהחירות עולם, שאין לך בן חורים אלא מי שעוסק בתורה. וכשם שבהחירות דהכוסות יש ד' בחי' גאולה וחירות, שלנגד זה הוא הד' כוסות, כמו כן בבן חורין דתורה יש בו ד' בחי' דתורה, דהיינו פרד"ס שבתורה. והם לנגד ד' אותיות דשם הוי', שבזה נעשה חירות ממש בנשמה ובגוף בגשמיות וברוחניות.

(לקוטי לוי יצחק, אגרות קודש, עמוד רעו)

חופר בארות

יצחק היה חופר בארות, ו'בור' עולה בגימטריא 'יצחק'. (לקוטי לוי יצחק, הערות לזוהר שמות-דברים, פ' פנחס עמוד תכג)

(ש"פ שמות תשמ"ט – סה"ש תשמ"ט ח"א ע' 186)

"מצאתי דוד עבדי" שאז יהי' הענין ד"כמוצא שלל רב" בתכלית השלימות, שהעולם כולו נעשה דירה לו ית'.

(התוועדות תשמ"ט ח"ג ע' 293 הערה 40 – הנחה בלתי מוגה)

להביא לימות המשיח

מאאמו"ר שמעתי הביאור בדיוק הלשון "להביא לימות המשיח", למה אמרו "להביא" ולא "לרבות" כלשון השגור בש"ס? אלא פירושו של "להביא" הוא שיש להביא את גילוי ימות המשיח גם לתוך המצב העכשווי בעולם הזה. גילוי ימות המשיח הריהו גילוי אור שלמעלה מהעולמות, לא "די מחסורו" שהוא אור השייך לעולמות, אלא "עשירות" – ובלשון הקבלה "פנימיות עתיק" שהוא למעלה יותר מיציאת מצרים – ואור זה יש להביא ולהמשיך גם עתה בעולם הזה.

(תרגום חפשי משיחות קודש תשי"ט ע' קמד – הנחה בלתי מוגה)

משניות

מתחיל באות הראשון של שמו הק' – מסכת סוכה פרק ג'

רשאי ללקחו בשביעית: (ב) בראשונה היה לולב נטל במקדש שבבעה, ובמדינה יום אחד. משחרב בית המקדש, התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא לולב נטל במדינה שבבעה, זכר למקדש. ושיהא יום הנף כולו אסור:

(ג) יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת, כל העם מוליכין את לולביהן לבית הפנסת. למחרת משכימין ובאין, כל אחד ואחד מכיר את שלו, ונוטלו. מפני שאמרו חכמים, אין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון של חג בלולבו של חברו. ושאר ימות החג, אדם יוצא ידי חובתו בלולבו של חברו:

(ד) רבי יוסי אומר, יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת, ושכח והוציא את הלולב לרשות הרבים, פטור, מפני שהוציאו ברשות: (טו) מקבלת אשה מיד בנה ומיד בעלה ומחזירתו למים בשבת. רבי יהודה אומר, בשבת מחזירין, ביום טוב מוסיפין, ובמועד מחליפין. קטן היודע לנענע, חוב בלולב:

(ח) אין אוגדין את הלולב אלא במינו, דברי רבי יהודה. רבי מאיר אומר, אפלו במשיחה. אמר רבי מאיר, מעשה באנשי ירושלים, שהיו אוגדין את לולביהן בגימזניות של זהב. אמרו לו, במינו היו אוגדין אותו מלמטה:

(ט) והיכן היו מנענעין, בהודו לה' תחילה וסוף, ובאנה ה' הושיעה נא, דברי בית הלל. ובית שמאי אומרים, אף באנא ה' הצליחה נא. אמר רבי עקיבא, צופה הייתי ברבן גמליאל וברבי הושע, שכל העם היו מנענעים את לולביהן, והן לא נענעו אלא באנא ה' הושיעה נא. מי שבא בדרך ולא היה בידו לולב לטול, לכשיכנס לביתו יטול על שלחנו. לא נטל שחרית, יטול בין הערבים, שכל היום כשר ללולב:

(י) מי, שהיה עבד או אשה או קטן מקרין אותו, עונה אחריהן מה שהן אומרים, ותהי לו מארה. אם היה גדול מקרא אותו, עונה אחריו הללויה:

(יא) מקום שנהגו לכפול, יכפול. לפשוט, יפשוט. לברך (אחרי), יברך (אחרי). הפל כמנהג המדינה. הלוקח לולב מחברו בשביעית, נותן לו אתרוג במתנה, לפי שאין

(א) לולב הגזול והיבש, פסול. של אשרה ושל עיר הנדחת, פסול. נקטם ראשו, נפרצו עליו, פסול. נפרדו עליו, כשר. רבי יהודה אומר, יאגדנו מלמעלה. צני הר הברזל, פשרות. לולב שיש בו שלשה טפחים כדי לנענע בו, כשר:

(ב) הדס הגזול והיבש, פסול. של אשרה ושל עיר הנדחת, פסול. נקטם ראשו, נפרצו עליו או שהיו ענביו מרבות מעליו, פסול. ואם מעטן, כשר. ואין ממעטין ביום טוב:

(ג) ערבה גזולה, ויבשה, פסולה. של אשרה ושל עיר הנדחת, פסולה. נקטם ראשה, נפרצו עליה, והצפצפה, פסולה. כמושה, ושינשרו מקצת עליה, ושל בעל, כשרה:

(ד) רבי ישמעאל אומר, שלשה הדסים ושתי ערבות לולב אחד ואתרוג אחד, אפלו שנים קטומים ואחד אינו קטום. רבי טרפון אומר, אפלו שלשתן קטומים. רבי עקיבא אומר, כשם שלולב אחד ואתרוג אחד, כך הדס אחד וערבה אחת:

(ה) אתרוג הגזול והיבש, פסול. של אשרה ושל עיר הנדחת, פסול. של ערלה, פסול. של תרומה טמאה, פסול. של תרומה טהורה, לא יטול. ואם נטל, כשר. של דמאי, בית שמאי פוסלין, ובית הלל מכשירין. של מעשר שני בירושלים, לא יטול. ואם נטל, כשר:

(ו) עלתה חזזית על רבו, נטלה פטמתו, נקלה, נסדק, נקב וחסר כל שהוא, פסול. עלתה חזזית על מעוטו, נטל עקצו, נקב ולא חסר כל שהוא, כשר. אתרוג הכושי, פסול. והירוק ככרתי, רבי מאיר מכשיר, ורבי יהודה פוסל:

(ז) שעור אתרוג הקטן, רבי מאיר אומר, כאגוז. רבי יהודה אומר, כביצה. ובגדול, כדי שיאחז שנים בידו אחת, דברי רבי יהודה. רבי יוסי אומר, אפלו אחד בשתי ידיו:

לעילוי נשמת

הרה"ח הרה"ח ר' מאיר ב"ר אליהו ז"ל

לעילוי נשמת

הרה"ח הרה"ח ר' אליהו ב"ר אברהם אהרן ז"ל

<p>347-446-5884 ש"ס • ש"ע • טור חומש • נ"ך • ועוד www.SeforimSets.com</p>	<p>YOSSI COHEN MUSIC THE LATEST IN SOUND TECHNOLOGY. Freilach music that will make your wedding unforgettable. Reasonable prices, negotiable plans. Passionate about making music that will fit your budget. RESERVE NOW! 718.363.1772</p>	<p>718.221.9939 Boytique BOYS / MENS www.Boytique.com SUITS & BLAZERS PANTS & COATS - SHIRTS & TIES SCHOOL UNIFORMS DRESS & SPORT APPAREL</p>	<p>Crown Cosmetics (718) 773-2700 - 319 Kingston Ave. One Stop Shop For All Your Household Needs NEW: Shop By The Case At Wholesale Prices Cosmetics • Fragrance • Jewelry • More</p>
<p>NADLER QUALITY SERVICES Cabinet hinge & Drawer repair Call Now 646-283-5567 service@nadlerquality.com</p>	<p>MINK A Name To Trust JEWELERS Since 1978 718.804.0806</p>	<p>EMPIRE PRESS Benchers - Invitations - Thank You Cards - Tshirts Quick Turnaround, Quality Service www.EmpirePress.com • 1-888-4-BENCHERS</p>	<p>ONEG BUS 917.267.2227 onegus@gmail.com LOCAL & LONG DISTANCE - HEIMISHE DRIVERS</p>